

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)
SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B - 6530 Thuin (Belgique)

FCI-Standard N° 141 / 25.05.2009 / GB
10.11.2013/CZ

Překlad: Kateřina Samková

PYRENEJSKÝ OVČÁK S DLOUHOU SRSTÍ V OBLIČEJI
(Chien de berger des Pyrénées à poil long)

© R.A.C.P. 2000

ZEMĚ PŮVODU: Francie.

DATUM PUBLIKACE ORIGINALNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 26.03.2009.

POUŽITÍ: ovčácký pes používaný na farmách a pastvinách v Pyrenejích

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 1 ovčáčtí a honáčtí psi
(kromě švýcarských
salašnických psů)
Sekce 1 Ovčáci
S pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ VÝTAH Z HISTORIE: od svých začátků bylo toto plemeno v oficiální kynologii prakticky neznámé až do počátku 20. století. Jeho typ se dost podstatně liší podle regionů. jeho tělesný rámec i osrstění se mohou výrazně odlišovat, co se však nikdy nemění, je jeho charakter. Mezi roky 1921 až 1925 byl vypracován panem Bernardem Sénac-Lagrandem první oficiální standard plemene. Ke změnám došlo nejprve již za jeho předsednictví, postupně pak pod předsednictvím Charlese Duconta (1954-1986), Guy-Jeana Mansencala (1986-200) a Alaina Pécoulta (od r. 2000...), jenž po roce 2001 úzce spolupracuje s panem Raymondem Triquetem .

CELKOVÝ VZHLED: je to pes, který, ač je malý a lehký, bystře reaguje na každý popud. Jeho fyziognomie svědčí o neustálé bdělosti, výraz má ostražitý a nedůvěřivý, velký rozsah pohybu kloubů umožňuje tomuto psovi charakteristický pohyb, nesrovnatelný s žádným jiným plemenem.

DŮLEŽITÉ POMĚRY:

- Lebka (mozkovna) je přibližně stejně dlouhá jako široká.
- Čenichová partie je kratší než mozkovna v poměru: čenichová partie 2: mozkovna 3.
- Délka těla je větší než výška v kohoutku.
- Vzdálenost od lokte k zemi je větší než polovina výšky v kohoutku.

POVAHA / TEMPERAMENT: odvážný, vytrvalý, malý pes, který je iniciativní a zcela oddán svému pánu. Je od přírody tvrdohlavý, a proto je zapotřebí pevného vedení k usměrnění jeho energie a využití jeho inteligence a temperamentu. Je často zdrženlivý vůči cizím lidem.

HLAVA: trojúhelníkového tvaru

MOZKOVNA:

Lebka: středně vyvinutá, téměř plochá s téměř neznatelnou střední rýhou, harmonicky zaoblená po stranách, s velmi mírným týlním hrbolem. Mozkovna je téměř stejně dlouhá jako široká. Přední partie se zvolna svažuje k tlamě.

Stop: téměř neznatelný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: černá.

Tlama: nosní hřbet je rovný, trochu kratší než mozkovna, morda se klínovitě zužuje ke konci, ten však nesmí být špičatý.

Pysky: nepřilíš silné, kompletně zakrývají spodní čelist, bez nápadných koutků. Okraje pysků a patro jsou buď černé, nebo s výraznými černými znaky.

Čelisti/Zuby: kompletní chrup, silné špičáky. Nůžový skus (řezáky horní čelisti překrývají spodní bez ztráty kontaktu). Klešťový skus (řezáky stojí proti sobě) je tolerován.

Oči: výrazné, mírně mandlového tvaru, tmavě hnědé barvy. Nesmí být zapadlé ani vypoulené. Skvrny na rohovce (strakaté oči) jsou

povoleny u psů zbarvení „harlekýn“ (blue-merle) nebo u břidlicově šedých psů, u těchto zbarvení jsou dokonce různobarevné oči charakteristické. Okraje očí jsou černé bez ohledu na barvu srsti.

Uši: musí být spíše krátké, přiměřeně široké u základny, nasazené nepříliš blízko sebe na vrcholu lebky, ale také ne navzájem příliš vzdálené. Mají trojúhelníkovitý tvar, jsou jemné (slabé) a zakončené do špičky, zavěšené, ploché, velmi pohyblivé. Je-li pes ve střehu, tak při pohledu zepředu musí jejich horní okraj prodlužovat viditelně příčnou linii mozkovny. Mohou také být částečně vztyčené; v tomto případě musí být jejich spodní část vztyčená a pohyblivá, v ideálním stavu se má horní polovina nebo poslední třetina klopat dopředu nebo do strany a klopení musí být symetrické na obou uších.

KRK: spíše dlouhý a osvalený, dobře vybíhající z plecí.

TĚLO: kostra je silná bez náznaku hrubosti, osvalení je suché.

Horní linie: pevná.

Kohoutek: vyznačený.

Hřbet: spíše dlouhý a silný.

Bedra: krátká, mírně klenutá, ale zdají se klenutější díky osrstění, které je často hustější na pánevních končetinách a bedrech.

Žád: celkem krátká a spíše spáditá.

Hrudník: středně vyvinutý, sahá k loktům. Žebra jsou mírně klenutá.

Slabiny: málo spuštěné.

OCAS: dobře osrstěný, není příliš dlouhý, spíše nízko nasazený a s háčkem na špičce. Když je pes pozorný, ocas obecně stěží stoupá nad horní linii, ale přesto se může točit dopředu. V zemích, kde to není zákonem zakázáno, jsou někteří psi kupírováni. Vrozně zakrnělý, krátký ocas je přípustný.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: rovné, suché, šlachovité, s bohatým osrstěním.

Lopatka: poměrně dlouhá, mírně šikmo uložená.

Nadloktí: šikmé, poměrné délky.

Předloktí: rovné.

Kloub zápěstí: nápadně vyjádřený.

Nadprstí: mírně šikmé při pohledu z profilu.

Přední tlapky: suché, poměrně ploché, výrazně oválného tvaru. Polštářky jsou tmavé. Malé, tvrdé drápky jsou zakryté srstí, která se nachází i pod tlapkou, mezi polštářky.

PÁNEVNÍ KONČETINY: mají poměrně uzavřené úhlení. Psi se středně dlouhou srstí nemají „kalhoty“.

Stehna: nepříliš dlouhá, mírně šikmá, silná a nápadně osvalená

Kolenní kloub: dobře zaúhlený a paralelní s trupem.

Bérec: poměrně dlouhý a šikmý.

Hlezno: suché, nízko uložené, občas jsou oba hlezenní klouby v postoji poměrně blízko sebe.

Nárt/ Zadní nadprstí: postavené kolmo k zemi nebo jen mírně šikmo postavené směrem dopředu.

Zadní tlapky: suché, poměrně ploché, výrazně oválného tvaru. Polštářky jsou tmavé. Malé, tvrdé drápky jsou zakryté srstí, která se nachází i pod tlapkou, mezi polštářky.

Paspárky: na pánevních končetinách mohou nebo nemusí být jednoduché nebo dvojité paspárky.

CHOD / POHYB: při chůzi má pyrenejský ovčák poměrně krátký krok. Jeho typickým pohybem je však klus, který by měl být volný a energický. Při krátkém klusu je hlava nesena poněkud výše, při zrychlení klusu (dlouhý krok) je hlava v linii hřbetu. Tlapky se nikdy nezvedají příliš vysoko, pohyb je plynulý a tlapky se pohybují těsně nad zemí.

KŮŽE: jemná, často s tmavými skvrnami bez ohledu na barvu srsti.

OSRSTĚNÍ:

SRST: dlouhá nebo středně dlouhá, ale vždy hustá. Chlupy těsně přiléhají k tělu, někdy jsou mírně zvlněné, hustější a plstnatější na zádi a na stehnech. Textura srsti je něčím mezi ovčí vlnou a kozími chlupy. U některých jedinců může kombinace hrubé a jemně vlnité srsti vytvořit prameny nebo šňůry nazývané „cadenettes“, případně

zacuchané nebo zplstnatělé prameny zvané „matelotes“, které se na zádi překrývají podobně jako došky. „Cadenettes“ se nacházejí na hrudi a na hrudních končetinách v úrovni loktů. Na tlamě je srst kratší a méně hustá. Na špičce tlamy - a někdy na celé tlamě - je srst přilehlá a směřuje od špičky čenichu dozadu. Po stranách tlamy a na lících je srst delší a také směřuje směrem dozadu. Oči musí být vidět, nesmí být překryty srstí.

BARVA: plavá, světlejší či tmavší, s nebo bez příměsí černých chlupů a někdy s malými bílými znaky na hrudi nebo na končetinách. Šedá, světlejší či tmavší, často s bílou na hlavě, hrudi a končetinách. Harlekýn (modrá s černou, blue merle) nebo břidlicově šedá. Existují také žíhaní jedinci, černí nebo černí s bílými znaky (částečná strakatost). Jednobarevnost je preferována.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi od 42 do 48 cm.

Feny od 40 do 46 cm.

Je povolena tolerance + nebo - 2 cm u jinak velmi typických jedinců.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa.

ZÁVAŽNÉ VADY:

Celkový vzhled:

- těžký pes, bez aktivity.

Hlava:

- lomená lebka, zakulacené čelo, příliš výrazný nebo chybějící stop.

Tlama:

- hranatá čtvercového nebo obdélníkového rámce, nedostatečně pigmentovaná nosní houba nebo pysky.

Oči:

- světlé nebo s plachým výrazem. Nedostatečně pigmentované okraje očních víček.

Ocas:

- ocas nesený zatočený na nebo nad bedry; ocas řečený „veverčí“ (sklopený vodorovně na hřbet); rostlé obratle

Srst:

- příliš bohatá srst na hlavě, zejména pokud zakrývá oči, a na tlamě, pokud připomíná “vousy” grifonů. Jemná textura, měkké, drátovité, kudrnaté nebo kadeřavé chlupy. Srst postrádající hustotu nebo tloušťku.

Barva:

- strakatost pokrývající více než třetinu těla. Harlekýn s nedostatečným kontrastem mezi šedou a černou nebo s plavými skvrnami. Rozředená (nevýrazná) barva. Černá barva s pálením na hlavě a na končetinách (černá s plavými znaky).

VYŘAZUJÍCÍ VADY:Povaha / Temperament:

- agresivní nebo příliš bázlivý.

Nosní houba, oční víčka:

- jiná barva než zcela černá

Čelisti:

- předkus nebo podkus, jakékoli deformace čelistí. Absence více jak dvou zubů, P1 nejsou brány v potaz. Přítomnost všech špičáků a PM4 nahoře a M1 dole je nezbytná.

Uši:

- přirozeně vztyčené uši

Oči:

- skvrnité duhovky u jinak zbarvených jedinců, než harlekýnů nebo břidlicových. Depigmentace očního víčka. Světle žluté oko.

Ocas:

- chabý, vertikálně visící.

Srst:

- kudrnatá

Barva:

- bílé zbarvení, nebo jiné, než jaké uvádí standard. Strakatost na více jak jedné třetině těla u černě zbarvených jedinců.

Velikost:

- mimo hranice stanovené standardem.

Každý pes jasně vykazující tělesné či povahové abnormality by měl být diskvalifikován.

Poznámka: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, zcela sestouplá v šourku.